

srce in duša našega verskega in narodnega življenja.

VERSKI ZBOR MOŽ IN FANTOV V LAŠKEM.

Za laško dekanijo se vrši zadnja nedelja v avgustu, 27. avgusta, veliki zbor mož in fantov, ki ga priredi Apostolstvo fantov in mož. Ta shod se vrši v lepi, prostrani podružnici sv. Mihaela nad Laškim. Začetek ob pol 9. uri dopoldne. Govor bo imel bogoslovni profesor dr. Josip Hohnjec. Apostolstvo fantov in mož vabi in kliče vse mladeniče in moške dekanije, da pridejo na shod, ki jim bo v pouk in spodbudo za vršitev velikih nalog sedanjosti.

Sv. Vid pri Ptuj. Odhajajočemu g. župniku Sokliču je Prosvetno društvo priredilo akademijo v slovo. Spored je bil ta: 1. Otroci so se z deklamacijami poslovili od svojega dobrega kateheta in mu podali šopke v slovo. 2. Dekliška Marijina družba se je ločila od svojega 5-letnega voditelja z lepim govorom, ki ga je imela družbenica Segula Marija. 3. Naši vrli pevci z g. organistom Ivanom Brglezom so zapeli dve krasni pesmi: »Gor čez Izero...« in »Tam na vrtni gredi...«. 4. G. bogoslovec Tone Vogrinec je govoril v imenu župnije in je razkril bol in ljubezen za odhajajočim očetom. 5. Petošolec Krivec se je zahvalil g. župniku za vse podpore in dobre nauke, ki so jih prejeli dijaki od njega. 6. G. Vinko Anton je pozdravil g. župnika v imenu Hranilnice, katero je tudi ustanovil v korist našega ubogega kmeta. 7. Predsednik fantovske Marijine kongregacije, Majhen Tone, je želel g. župniku kot ustanovitelju, naj ga vodi Marija po vseh potih in mu troši cvetja na pot pastirskega življenja. 8. Purg Avgust pa je v lepih besedah očrtal delovanje g. župnika v Prosvetnem društvu. G. župnik je največ pripomogel, da smo v našo dušno korist postavili krasen Slomškov dom, najlepši, trajni spomenik g. župniku in tudi tedanjemu g. kaplanu Štefanu Horvatu, ki je od sedaj naprej njegov sosed v Starem trgu pri Slovenjgradcu. In v tem domu je vedno deloval. Dekleta so mu hvaležna, ker so lahko v tem domu obiskovala gospodinjski tečaj in se marsikaj koristnega naučila. Dalje je dosegel, da je bila v Slomškovi dvorani higijenska razstava, predavanja in skiptične predstave, vse v korist župljanov. Njemu se moramo zahvaliti za gibčnost na oderskih deskah, on nam je vcepil spretnost in umetnost igranja tako, da lahko rečemo, da je naš dramatični odsek eden izmed najboljših na ptujskem polju. 9. Nazadnje je sam g. župnik spregovoril. Rekel je, da se akademije ni nadejal. Potem je opisal vse trpljenje, ki ga je imel že med brati v Istri, ko so mu fašisti pljuvali v obraz, ker je bil odločen Slovenec in je ljubil svobodo in pravico. Iz ljubezni do domovine in naroda je tudi tukaj deloval in trpel. 10. Zopet so stopili na oder pevci in zapeli lepo »Majniško pesem« v slovo, nakar se je ljudstvo z boljo in žalostjo razšlo. Njihova srca so klicala in kličejo ter prosijo božjega Stvarnika, naj pomaga g. župniku na novem mestu, kamor ga je poklicala božja previdnost.

Katoliško zavedni možje in fantje iz celih Slovenskih goric poromajo v nedeljo dne 20. avgusta k Mariji Snežni.

Romanje se vrši v proslavo 1000letnice smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa. Obenem se bomo poklonili tudi njej, ki je sodelovala pri našem odrešenju, ter jo prosili pomoči v tegobi naših dni. Spored je sledeči: Ob 9.15 slovesen sprejem procesij. Ob 9.30 zunaj pred cerkvijo pridiga (č. g. Franc Kolenc, tajnik KA iz Maribora) in sv. maša, med katero pojo združeni moški zbori. Popoldne ob dveh kratka poslovična pobožnost in odhod. Možje in fantje šentlenarške in jareninske dekanije, člani verskih organizacij ter drugi katoliško misleči ljudje, pridite vsi ta dan k Mariji Snežni. Naj bo ta dan naše duhovne obnove in dostojna proslava našega odrešenja. Razven tega pa je Marija Snežna tudi najlepša razgledna točka celih Slovenskih goric.

Št. Andraž pri Velenju. Ponovno vabimo vse domačine in sosede, da se sigurno udeležijo tridejanske drame iz življenja beračev »Dva bregova«, ki jo ponovi Katoliško prosvetno društvo v nedeljo dne 13. avgusta, ob 3. uri popoldne v Društvenem domu. Sodelujeta tudi pevski in tamburaški zbor. Torej vljudno vabljeni vsi, da pridete pogledat ter s tem pokazete, da znate ceniti trud in požrtvovalnost naše vrle mladine. — Odbor.

Velika Nedelja. Zavoljo nepričakovanih zaprek se igra »Bele vrtnice« zadnja nedeljo ni mogla vršiti. Isto boste pa videli čisto gotovo prihodnjo nedeljo na našem odru. Tudi tokrat upamo na udeležbo naših prijateljev iz bliž-

nje in daljne okolice. Na avdience v nedeljo ob treh popoldne pri Veliki Nedelji.

Vroč led.

Vsak človek je že tako vajen, da združuje pojem — led z — mrzloto in radi tega se bo zdel tudi zgorajni nadpis na prvi pogled nekaj nemogočega. In vendar je pravilen, ker je mogoče napraviti led, ki je tako vroč, da bi si človek prav pošteno opeknel prste, ako bi ga vzel v roko.

Mrzlotna delavnica v Leidenu v Nemčiji je dokazala, kakšne čudne lastnosti pokažejo razne stvari, ako jih potisnemo pod mrz 273 stopinj pod ničlo. Zanimivi so tudi poskusi, ako se lotimo raznih stvari pod silnim pritiskom. Tozadavne poskuse je že napravil fizik in profesor dr. Bridgman na Havard vseučilišču. Omenjeni učenjak je pustil izvrtati v velik kos jekla valjasto luknjo in v to bat. Bat in luknja sta se krila za tisočinko milimetra. Kot merilo za pritisk je vzel atmosfero. Atmosfera je zračni pritisk, katerega povzroča vodni steber 760 mm v cevi, ki meri 1 mm v premeru. Z lahkoto je dosegel profesor Bridgman pritiske od 15—20.000 atmosfer in do te meje se dajo pritiski natančno izmeriti. Preko 20.000 se more pritisk le povprečno presoditi. Vendar je ugotovljeno, da so dosegli pritiske od 40.000 atmosfer. Koliko eksplozivne moči je v tako izrednem pritisku, lahko razvidimo iz dejstva, da presega tak pritisk 10—20krat eksplozivno silo največjega topa.

Pri velikem pritisku se stisnejo najmanjši okrog blodeči delci (molekili) plinov tako, da se spremenijo v tekočino, ne da bi bila potrebna ohladitev. Tekočine pa pod velikim pritiskom zmrznejo. Kakor je znano, zamrzne živo srebro pri 39 stopinjah pod ničlo. Pri umetno ustvarjenem pritisku od 12 tisoč atmosfer zmrzne živo srebro že pri 20 stop. Še bolj natanko je videti vpliv izrednega pritiska pri vodi. Voda pri 20.000 atmosferskem pritisku postaja

Oxfordu ponesrečena motorna kolesa. Tudi pri raznih drugih tolovajskih izletih so opazovali, da je imel banditski voz razne številke med ropotijo zavrženih avtomobilov. Policija skuša, da bi prišla v posest kolidor mogoče natančnega opisa zagonetne soferke. Doslej so dognali, da je stara 25—30 let in plavolaska. Barva las nikakor ni sigurnost. Iz opisa omenjenega napada na trgovino je razvidno, da je igrala ženska pri tej priliki vodilno vlogo. Zaupniki londonske policije imajo nalogo, da osredotočijo vso svojo pozornost v tolovaško. Vse je prepričano, da se bo ta

»Hrta? Ali vsaj dansko dogo? Seveda, milostljivi gospod! Toda ko—koši? Kdo pa jih bo skubil?«

»Prav nobeden. Morebiti jih bosta skubla psa. Toda potem jih bosta dobila. In kar se tiče psov samih, bom kupil dva: dakelna in pudelna.«

Bil je tako osupel, da se mi je začel smiliti; zato sem ga takoj pomiril.

»Seveda ne mislim, da bi se ukvarjala z živalmi ti ali pa kuharica; najel bom za ta posel posebno osebo, ki bo sploh prevzela bolj navadna dela pri gospodinjstvu, dela, za katera imam sedaj postrežnico. Tu — dragi moj Tim — s pretenkočutnimi močmi ničesar ne opravi; za to morava dobiti kaj bolj čvrstega.«

Tipal je razburjeno z vsemi desetimi prsti po šivih na svojih hlačah.

»Kaj bolj čvrstega!« je rekel končno; »seveda, saj živimo na kmetih.«

Psa sta že pri hiši. Dakelna mi je prodal gozdar, pudelna pa sem dobil iz vzrejevališča v mestu.

Zaenkrat mi živali ne delata veliko veselja. Če se le pogledata, se začneta griziti; če sta sama, praskata z nogami, nad domačimi ljudmi pa renčita.

Včasi pa tudi oba spita in tedaj je v hiši lep mir.

Tudi nova pomoč je že tu. Vdova, ki je rodila trinajst otrok. Deset jih je umrlo v rani mladosti, trije dečki pa, ki so še ostali, so v uku. Tako je žena ostala sama in bila je vesela, ko sem jo vzel v službo. Imenuje se Padovka. Priporočil mi jo je bil grajščinski upravitelj Boltežar. K priporočilu je še pristavil, da je poštna in snažna.

Poštenost in snažnost sta lastnosti, ki ju je treba spoštovati; toda dvomim, če sami že dosegnejo, da nam kak človek postane prijetno domač.

Padovka dela pri svojem delu grozanski hrup. Tri četrtine dneva hrušči z metlo kjeršize-

ne led pri 80 stopinjski vročini. Pri taki vročini voda na hribih pod navadnim zračnim pritiskom vre. Iz o vodi povedanega bo čitatelj razbral, kako lahko povzroči pod izrednim pritiskom doseženi led — opeklina.

Živo srebro je n. pr. popolnoma izginilo pri pritisku 7000 atmosfer. Pri natančnejši preiskavi so videli, da je pritisk utisnil živo srebro v spodnjo jekleno ploščo. Enako se je zgodilo z vodikom pri pritisku 12.000 atmosfer.

Trda telesa so postala pod izrednim pritiskom prevodna za električni tok, dasiravno pod navadnim pritiskom niso bila.

Bel, elastični gumi se je pod velikim pritiskom spremenil v nekaj kamen, žveplo v granitu podobno tvar. Proti vsemu pričakovanju je zdržalo steklo izredno visoke pritiske brez vsake vidne spremembe. Ako so pustili kose stekla, ki so bili izpostavljeni velikemu pritisku — navadnemu, so se spremenili po par dneh, dostikrat še le po tednih, v — prah.

Poskusi z najnižjo temperaturo in z najvišjimi pritiski so še le v razvoju, a bodo s časom odkrili človeštvu še marsikaj povsem novega.

Sv. Jernej nad Muto. Na god sv. Jerneja, 24. avgusta, priredila Marijini družbi iz Remšnika in Marenberga izlet k Sv. Jerneju. Ob 9. uri je sv. opravilo, pridejo tudi pevci. Jernejeva nedelja se obhaja po godu, to je 27. avgusta. Veliki zvon, ki je počil minulo zimo, ima napis: Celovec 1636. Pri Rebernikovih stavijo novo Marijino kapelo, zida jo g. Dietinger iz Mute. Ista hiša kupi za Jernejevo nove voščene sveče pri Güntherju v Slovenjgradcu. Iz Slovenjgradca tudi pride od Kuharja nov grobni spomenik za posestnika Ledineka, ki je umrl letošnjo zimo.

Marenberg. Spet nekaj vesti z marenberškega polja in hribov. Poročili so se v zadnjih

treh mesecih kar trije pari: Anton Gros in Terezija Bobovnik, Franc Preglan in Hilda Brudermann, Lenart Kokošinek in Ivana Lauko. Umrla je občinska reva Marija Pušnik v starosti 78 let. Srčna kap je pretrgala nit življenja 60letnemu posestniku Blažu Terniku, po domače: Hajncu. S krasnim petjem v farni cerkvi in v Brudermannovi dvorani nas je neke nedelje popoldne razveselila Glasbena Matica iz Maribora, ki so ji Marenberžani priredili lep sprejem. Pri pokopališču je pogorel del kozolca z ječmenom g. Buchleitnerju. Katoliško prosvetno društvo v Marenbergu spet izposoja knjige. Izvršile so se spremembe v vodstvu občinske posojilnice.

Vuzenica. Na Veliko Gospojnico dne 15. avgusta se obhaja pri Devici Mariji na Kamnu največji romarski shod. Letos bo z njim združen evharistični shod in proslava 1900letnice smrti Gospodove. Procesije na Kamen veljajo za spokorno procesijo. Častilci Jezusa in Marije, na svidenje na Kamnu.

Slovenjgradec. Zadnji čas so bili oklicani in poročeni: Peter Alojz, najemnik, Gradiše, in Ramšak Jožefa, služkinja; Kvac Ivo, prokurist, in Gertruda Schmautzer, zasebnica; Prag Karol, učitelj meščanske šole, in Posega Marija, učiteljica. Novoporočencem obilo sreče! — Okrog 40 letoviščarjev je prišlo iskat oddiha k nam. Do sedaj še nobeno leto ni bilo toliko tujcev, kakor letos. Letoviščarji so iz južnih krajev naše države in inozemci. Ugajajo jim nizke cene ter zdrava in lepa okolica. — Konfisciran avto z vinom. Zadnji petek je neki posestnik iz Sv. Jakoba v Slov. goricah pripeljal poln tovorni avto vina, katerega je na drobno prodajal med tukajšnjim prebivalstvom. Ker pa ni imel s seboj občinskega potrdila, da je vino njegov lastni pridelek, kakor tudi ne potrdila, da ima pravico prodajati na drobno, mu je oblast zaplenila vino z avtomobilom vred za tako dolgo, dokler ne dobi od svoje občine, oziroma od svojih pristojnih oblasti potrebnih listin, po katerih lahko vino svobodno razpečava. Avto z vso zalogo so hranili v garažo pri Schüllerju.

Zgornja Polskava. Naš dobri prijatelj »Slovenski gospodar« je prinesel že mnogotero vest iz naše Zgornje Polskave, pa navadno kaj žalostnega. O smrti, da se je poslovil ta ali oni od nas in zapustil dolino solz; potem o nesre-

šah, požarih, včasih celo o ubojih itd. To pot pa sporočamo nekaj bolj veselega. Dne 7. julija je banska uprava v Ljubljani naše izobraževalno društvo »Skala« zopet dovolila in vpostavila v prejšnje stanje, kar je vzbudilo med našo pošteno mislečo mladino in prijatelji izobrazbe in prosvete veliko veselje. Agilni igralci se bodo zopet začeli udeleževati; kakor čujemo, nameravajo v kratkem pokazati kaj novega in lepega na deskah našega odra, česar se že vsi veselimo. Mladina, fantje in dekleta, le krepko naprej po poti »Skale«, ki si jo je začrtala in ki po njej vodi našo mladino že 10 let. — Dne 23. julija smo imela redko lepo cerkveno slovesnost: blagoslovitev prenovljene stare kapelice ob potoku Polskava. Prenovila jo je sedajna lastnica gospa Uranjek, vdova umrlega bivšega dolgoletnega našega župana. Postavila je v njo nov prekrasen kip Marije Pomočnice. Kapelica je po ustnem izročilu baje bila pozidana že pred več sto leti, ko so Turki obiskali naše kraje. Zadnje čase je bila že čisto zapuščena. Naj bi bila gospej in cel hiši Uranjekovi ter nam vsem Polskavčanom Marija pomočnica in zavetnica v teh težkih časih!

Sv. Martin na Pehorju pri Slov. Bistrici. Dne 28. julija t. l. je umrla v Mariboru, Delavska ulica 59, po dolgi in mučni bolezni in operaciji gospa Vorša Vilma, soproga trgovca in vodje pomožne pošte Sv. Martin g. Vorša Leopolda. Truplo pokojne je bilo dne 29. julija prepeljano z avtofurgonom na Devino pri Slov. Bistrici k staršem ter bilo položeno na mrtvaški oder. Pogreb se je vršil dne 30. julija ob 16. uri na mestno pokopališče v Slovenski Bistrici. Udeležilo se ga je ogromna množica občinstva od blizu in daleč. Zapuščala južnega soproga in starše ter hčerko Jožico. Rajno pokojno Vilmo ohranimo v blagem spominu ter jo priporočamo v molitev. Zalujočim naše sožalje.

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo dne 13. avgusta bo praznovala naša župnija 25letni jubilej mašniškega posvečenja za Gornjo Sv. Kungoto prezasluznega preč. g. župnika Frančiška Magdiča. Sodeluje šentiljska cerkvena godba. Udani župljani se bodo tega dne hvaležno spominjali in pripravljajo se, da čimbolj proslavijo ta velepomembni dan, zakaj g. župnik Magdič ni bil le vzgleden dušni pa-

bodí, ali pa briše s cunjjo po kotih. V veži kar naprej žvenketajo pločevinaste vedrice. Kakšen pomen naj vse to ima, ne vem. Drvarnico obrne, kolikor presodim po ropotu, ki prihaja od tam, dvakrat na dan okrog in okrog. Mislim, da je ta žena preveč prizadevna.

S kuharico živita v složnosti. Saj gotovo ni človeka na svetu, ki bi z mojo dobro Matildo ne mogel živeti v miru. Edina živa dediščina je, ki sem jo dobil po svojih starših.

Tim gleda na Padovko z brezmejnimi zaničevanjem. Prepričan sem, da mu je ta ženska v dno duše zoprna in da trpi, kadar je ona blizu. Toda ne reče nobene besede. Le tiho čaka, da nelep nakazi odpovem službo. In priznati moram, da ta mala, jedrovita ženščina ni v okras moji hiši. Podpasuje si svoje že tako kratko krilo z usnjenim pasom tako visoko, da vidiš njena debela meča, ki tiče v nogavicah iz surove volne. Izpodrecava se, kakor da bi morala vedno bresti po najbolj debelem blatu. Njen obraz venomer žari kakor baker, njeni lasje pa so zviti v sme-

šen voz, ki je velik kakor lešnik, na temenskem vrtinčku.

Da Tima pri pogledu na tako prikazen začne tresti mrzlica, je razumljivo. Gotovo bi rajši opravil marsikako delo namesto nje, kakor pa prenesel njeno navzočnost. Toda kako! Da bi stikal po umazani slami za jajci ali pa celo čistil kurnik, za to bi se Tim ne mogel odločiti. Rajši bi videl, da hudičeva mati ropota okrog njega.

Pri nakupu sem bil pozabil povprašati, kakšno ime imata psa; prve dni sem se tudi prav malo menil za pasji mrcini. Tim seveda še manj. Tako je Padovka krstila psa, pudelna z imenom »Fips«, dakelna pa z imenom »Boks«. Ko sem ji rekel, da ti imeni nista kar nič primerni za to vrsto psov, je menila, da vsem psom v vasi pravijo Fips ali pa Boks. Naročil sem, naj se imenuje dakel »Bims«, pudel pa »Bams«.

Nato so vsi domači zmajali z glavami in Tim, ki je v mladih letih obiskoval štiri razrede realke, je rekel:

drzna šoferka razvila v kraljico londonskega podzemeljskega sveta.

Kako je zvedel Pariz za rojstvo prestolonaslednika?

Na Francoskem še vedno obstoja stranka rojalistov, ki so za vzpostavitev francoskega kraljestva. Pariški rojalisti so dokazali v zadnjem času neustrašenost, s katero se borijo za obnovitev kraljevine. Pariškemu grofu in grofici se je rodil zadnje dni sinček. Rojstvo prestolonaslednika je oznanil Parizu veliki zvon iz zvonika cerkve Notre Dame. Krst prestolonaslednika bi naj napovedali pariški javnosti zvonovi 11 cer-

ne led pri 80 stopinjski vročini. Pri taki vročini voda na hribih pod navadnim zračnim pritiskom vre. Iz o vodi povedanega bo čitatelj razbral, kako lahko povzroči pod izrednim pritiskom doseženi led — opeklina.

Živo srebro je n. pr. popolnoma izginilo pri pritisku 7000 atmosfer. Pri natančnejši preiskavi so videli, da je pritisk utisnil živo srebro v spodnjo jekleno ploščo. Enako se je zgodilo z vodikom pri pritisku 12.000 atmosfer.

Trda telesa so postala pod izrednim pritiskom prevodna za električni tok, dasiravno pod navadnim pritiskom niso bila.

Bel, elastični gumi se je pod velikim pritiskom spremenil v nekaj kamen, žveplo v granitu podobno tvar. Proti vsemu pričakovanju je zdržalo steklo izredno visoke pritisk brez vsake vidne spremembe. Ako so pustili kose stekla, ki so bili izpostavljeni velikemu pritisku — navadnemu, so se spremenili po par dneh, dostikrat še le po tednih, v — prah.

Poskusi z najnižjo temperaturo in z najvišjimi pritiski so še le v razvoju, a bodo s časom odkrili človeštvu še marsikaj povsem novega.

Sv. Jernej nad Muto. Na god sv. Jerneja, 24. avgusta, priredila Marijini družbi iz Remšnika in Marenberga izlet k Sv. Jerneju. Ob 9. uri je sv. opravilo, pridejo tudi pevci. Jernejeva nedelja se obhaja po godu, to je 27. avgusta. Veliki zvon, ki je počil minulo zimo, ima napis: Celovec 1636. Pri Rebernikovih stavijo novo Marijino kapelo, zida jo g. Dietinger iz Mute. Ista hiša kupi za Jernejevo nove voščene sveče pri Güntherju v Slovenjgradcu. Iz Slovenjgradca tudi pride od Kuharja nov grobni spomenik za posestnika Ledineka, ki je umrl letošnjo zimo.

Marenberg. Spet nekaj vesti z marenberškega polja in hribov. Poročili so se v zadnjih

treh mesecih kar trije pari: Anton Gros in Terezija Bobovnik, Franc Preglan in Hilda Brudermann, Lenart Kokošinek in Ivana Lauko. Umrla je občinska reva Marija Pušnik v starosti 78 let. Srčna kap je pretrgala nit življenja 60letnemu posestniku Blažu Terniku, po domače: Hajncu. S krasnim petjem v farni cerkvi in v Brudermannovi dvorani nas je neke nedelje popoldne razveselila Glasbena Matica iz Maribora, ki so ji Marenberžani priredili lep sprejem. Pri pokopališču je pogorel del kozolca z ječmenom g. Buchleitnerju. Katoliško prosvetno društvo v Marenbergu spet izposojuje knjige. Izvršile so se spremembe v vodstvu občinske posojilnice.

Vuzenica. Na Veliko Gospojnico dne 15. avgusta se obhaja pri Devici Mariji na Kamnu največji romarski shod. Letos bo z njim združen evharistični shod in proslava 1900letnice smrti Gospodove. Procesije na Kamen veljajo za spokorno procesijo. Častilci Jezusa in Marije, na svidenje na Kamnu.

Slovenjgradec. Zadnji čas so bili oklicani in poročeni: Peter Alojz, najemnik, Gradiše, in Ramšak Jožefa, služkinja; Kvac Ivo, prokurist, in Gertruda Schmautzer, zasebnica; Prag Karol, učitelj meščanske šole, in Posega Marija, učiteljica. Novoporočencem obilo sreče! — Okrog 40 letoviščarjev je prišlo iskat oddiha k nam. Do sedaj še nobeno leto ni bilo toliko tujcev, kakor letos. Letoviščarji so iz južnih krajev naše države in inozemci. Ugajajo jim nizke cene ter zdrava in lepa okolica. — Konfisciran avto z vinom. Zadnji petek je neki posestnik iz Sv. Jakoba v Slov. goricah pripeljal poln tovorni avto vina, katerega je na drobno prodajal med tukajšnjim prebivalstvom. Ker pa ni imel s seboj občinskega potrdila, da je vino njegov lastni pridelek, kakor tudi ne potrdila, da ima pravico prodajati na drobno, mu je oblast zaplenila vino z avtomobilom vred za tako dolgo, dokler ne dobi od svoje občine, oziroma od svojih pristojnih oblasti potrebnih listin, po katerih lahko vino svobodno razpečava. Avto z vso zalogo so hranili v garažo pri Schüllerju.

Zgornja Polskava. Naš dobri prijatelj »Slovenski gospodar« je prinesel že mnogotero vest iz naše Zgornje Polskave, pa navadno kaj žalostnega. O smrti, da se je poslovil ta ali oni od nas in zapustil dolino solz; potem o nesre-

šah, požarih, včasih celo o ubojih itd. To pot pa sporočamo nekaj bolj veselega. Dne 7. julija je banska uprava v Ljubljani naše izobraževalno društvo »Skala« zopet dovolila in vpostavila v prejšnje stanje, kar je vzbudilo med našo pošteno mislečo mladino in prijatelji izobrazbe in prosvete veliko veselje. Agilni igralci se bodo zopet začeli udeleževati; kakor čujemo, nameravajo v kratkem pokazati kaj novega in lepega na deskah našega odra, česar se že vsi veselimo. Mladina, fantje in dekleta, le krepko naprej po poti »Skale«, ki si jo je začrtala in ki po njej vodi našo mladino že 10 let. — Dne 23. julija smo imela redko lepo cerkveno slovesnost: blagoslovitev prenovljene stare kapelice ob potoku Polskava. Prenovila jo je sedajna lastnica gospa Uranjek, vdova umrlega bivšega dolgoletnega našega župana. Postavila je v njo nov prekrasen kip Marije Pomočnice. Kapelica je po ustnem izročilu baje bila pozidana že pred več sto leti, ko so Turki obiskali naše kraje. Zadnje čase je bila že čisto zapuščena. Naj bi bila gospej in cel hiši Uranjekovi ter nam vsem Polskavčanom Marija pomočnica in zavetnica v teh težkih časih!

Sv. Martin na Pehorju pri Slov. Bistrici. Dne 28. julija t. l. je umrla v Mariboru, Delavska ulica 59, po dolgi in mučni bolezni in operaciji gospa Vorša Vilma, soproga trgovca in vodje pomožne pošte Sv. Martin g. Vorša Leopolda. Truplo pokojne je bilo dne 29. julija prepeljano z avtofurgonom na Devino pri Slov. Bistrici k staršem ter bilo položeno na mrtvaški oder. Pogreb se je vršil dne 30. julija ob 16. uri na mestno pokopališče v Slovenski Bistrici. Udeležilo se ga je ogromna množica občinstva od blizu in daleč. Zapuščala južnega soproga in starše ter hčerko Jožico. Rajno pokojno Vilmo ohranimo v blagem spominu ter jo priporočamo v molitev. Zalujočim naše sožalje.

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo dne 13. avgusta bo praznovala naša župnija 25letni jubilej mašniškega posvečenja za Gornjo Sv. Kungoto prezasluznega preč. g. župnika Frančiška Magdiča. Sodeluje šentiljska cerkvena godba. Udani župljani se bodo tega dne hvaležno spominjali in pripravljajo se, da čimbolj proslavijo ta velepomembni dan, zakaj g. župnik Magdič ni bil le vzgleden dušni pa-

bodí, ali pa briše s cunjó po kotih. V veži kar naprej žvenketajo pločevinaste vedrice. Kakšen pomen naj vse to ima, ne vem. Drvarnico obrne, kolikor presodim po ropotu, ki prihaja od tam, dvakrat na dan okrog in okrog. Mislim, da je ta žena preveč prizadevna.

S kuharico živita v složnosti. Saj gotovo ni človeka na svetu, ki bi z mojo dobro Matildo ne mogel živeti v miru. Edina živa dediščina je, ki sem jo dobil po svojih starših.

Tim gleda na Padovko z brezmejnimi zaničevanjem. Prepričan sem, da mu je ta ženska v dno duše zoprna in da trpi, kadar je ona blizu. Toda ne reče nobene besede. Le tiho čaka, da nelep nakazi odpovem službo. In priznati moram, da ta mala, jedrovita ženščina ni v okras moji hiši. Podpasuje si svoje že tako kratko krilo z usnjenim pasom tako visoko, da vidiš njena debela meča, ki tiče v nogavicah iz surove volne. Izpodrecava se, kakor da bi morala vedno bresti po najbolj debelem blatu. Njen obraz venomer žari kakor baker, njeni lasje pa so zviti v sme-

šen voz, ki je velik kakor lešnik, na temenskem vrtinčku.

Da Tima pri pogledu na tako prikazen začne tresti mrzlica, je razumljivo. Gotovo bi rajši opravil marsikako delo namesto nje, kakor pa prenesel njeno navzočnost. Toda kako! Da bi stikal po umazani slami za jajci ali pa celo čistil kurnik, za to bi se Tim ne mogel odločiti. Rajši bi videl, da hudičeva mati ropota okrog njega.

Pri nakupu sem bil pozabil povprašati, kakšno ime imata psa; prve dni sem se tudi prav malo menil za pasji mrcini. Tim seveda še manj. Tako je Padovka krstila psa, pudelna z imenom »Fips«, dakelna pa z imenom »Boks«. Ko sem ji rekel, da ti imeni nista kar nič primerni za to vrsto psov, je menila, da vsem psom v vasi pravijo Fips ali pa Boks. Naročil sem, naj se imenuje dakel »Bims«, pudel pa »Bams«.

Nato so vsi domači zmajali z glavami in Tim, ki je v mladih letih obiskoval štiri razrede realke, je rekel:

drzna šoferka razvila v kraljico londonskega podzemeljskega sveta.

Kako je zvedel Pariz za rojstvo prestolonaslednika?

Na Francoskem še vedno obstoja stranka rojalistov, ki so za vzpostavitev francoskega kraljestva. Pariški rojalisti so dokazali v zadnjem času neustrašenost, s katero se borijo za obnovitev kraljevine. Pariškemu grofu in grofici se je rodil zadnje dni sinček. Rojstvo prestolonaslednika je oznanil Parizu veliki zvon iz zvonika cerkve Notre Dame. Krst prestolonaslednika bi naj napovedali pariški javnosti zvonovi 11 cer-

stir svoje župnije, temveč tudi narodni pionir v obsejni ogroženosti župnij.

Sv. Ana v Slov. goricah. Globoka žalost je prevzela naša srca dne 16. julija, ko smo zaslišali tužni glas zvonov od farne cerkve. Umrl je daleč v južnih krajih naše države vojak-konjenik Fridrik Rokavec. Dragi Fridrik! Doživel si kratkih 21 spomladin in že si se poslovil od nas, ki smo Te spoštovali in ljubili. V najlepši dobi življenja, v sredi med nadami in upi se Ti je približal nebeški vrtar, odtrgal cvetko, ki je komaj odprla svoje lepe cvetne liste, in jo presadil v nebeške vrtove. Kakor bi bil slutil, si se spomladin težko poslavljajal od doma in od svojih dragih. Mogoče si slutil, ko si jim podajal roko v slovo, da svidenja ne bo. Dragi Fridrik! Pri Bogu uživaš plačilo za svoje zemsko dobro delo, mi pa smo še potniki v deželo večnega solnca in večne spomladin. Na svidenje nad zvezdami! Tvoj prijatelj K. I.

Sv. Ana v Slov. goricah. Slovesen sprejem in blagoslov novih zvonov. Lepa in ganljiva slovesnost se je vršila dne 25. in 26. julija 1933 pri Sv. Ani, namreč slovesen sprejem in blagoslov dveh novih zvonov. Kakor je bilo slovo od starih zvonov, teh bojnikov, ki se niso vrnili nikdar več, leta 1916 nad vse žalostno, tako in še bolj prirčen in lep je bil sprejem novih zvonov v torek dne 25. julija. Velicasten zbor čvrstih fantov na konjih 34, kolesarji na okinčanih kolesih nad 50, botri in botre ter nad 70 belo oblečenih deklet je šlo zvonoma naproti do švicarskega dvora pri Sv. Lenartu. Tam so dekleta vozniške, yozove in oba zvona lepo oplele, da sta bila oba zvona skrita v zastavah in vencih. Slovesen sprevod, spremljan od godbe, se je začel pomikati med veselimi petjem deklet proti Sv. Ani in dospel v Žamatno ves, kjer je bil odmor. Pridružila sta se preč. g. dr. Maks Vraber, stolni dekan v Mariboru, in g. dekan in duhovni svetnik Franc Gomilšek. Iz Graza pa je prihitel s svojim avtom boter g. Karel Mitterer, sanitetni nadsvetnik, s svojo gospo Matildo. V sprevodu sta bila tudi č. gg. Srečko Vrščič, župnik od Marije Snežne, in domačin, rojak Matija Neudauer, župnik od Sv. Lovrenca v Slov. goricah. Med tem časom se je zbrala na prijaznem griču Sv. Ane velika množica faranov: čvrsti fantje in mošje, pa tudi žene in dekleta in šolarji, ki so komaj čakali, da čimprej vidijo in pozdravijo dva nova zvona. Po pozdravu domačega g. župnika je imel preč. g. stolni dekan večernice. — Drugi dan, na god sv. Ane, je preč. g. stolni dekan dr. Maks Vraber kot odposlanec prevzvišenega g. škofa zvona slovesno blagoslovil. Po blagoslovu je imel g. posvetitelj lepo pridigo, v kateri je mnogoštevilne poslušalce opominjal k molitvi ter jim razložil pomen lepega napisa na novem zvonu: »Naj v božjo čast se rabi, ljudi k molitvi vabi in rajnih ne pozabi!« Pobožnosti se je udeležilo 18 č. gg. duhovnikov in 1 bogoslovec; g. dekan Franc Gomilšek je prišel s procesijo. Po službi božji sta bila zvona med igranjem godbe srečno potegnjena v zvonik. Vse se je izvršilo lepo, mirno, brez kake nesreče. Lepo in prijazno vreme je slovesnost povzdignilo, ki je bila krasna manifestacija verske zavesti ob slovesnem in prazničnem razpoloženju. Veliki zvon D tehtal 1547 kg, drugi F pa 765 kg. Oba nova zvona lepo soglašata s prejšnjimi v lepo donečem, blaglasnem mehkim molu. Naj božje Srce in sv. Ana, ki sta patrona velikemu zvonu, obilno poplačata vsem, ki so darovali denar, vsem č. gg. duhovnikom, vsem delavcem, konjenikom, kolesarjem, dekletom za vence in odbornikom Katoliške akcije, ki so po mnogih sejah vse potrebno uredili in pripravili, da je bil sprejem prevzvišenega škofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča ob hirmi in sprejem zvonov tako velicasten, lepa manifestacija globokega verskega prepričanja in globoke hvalečnosti. Bogu, ki je pred 1900 leti dal svetu Odrešenje. »Nebeški mir naj vsaki čas — Zvonov naznanja mili glas!«

Negova. »To je dan, ki ga je Gospod naredil«, bi lahko rekli o nedelji dne 30. julija. Ta dan se je vsa Negova odela v svečano obleko in srca vseh so utripala tako veselo, kot še nikdar. Kako tudi ne, saj je ta dan prvič pristopil k oltarju božjemu novomašnik č. g. Alojzij Bratuša. Novomašniku je pridigal č. g. Vojgrinec, župnik od Sv. Frančiška v Sav. dolini, ki je tukajšnji rojak. Med mašo je uhrano prepeval zbor bogoslovcev. Razume se, da se je udeležilo slovesnosti nove sv. maše ogromno ljudstva od blizu in daleč, saj je minilo že 24 let, odkar je bila pri Negovi zadnja nova sv. maša, ki jo je daroval č. g. Jožef Labaher, sedanji vojniški župnik. Bog daj g. novomašniku, da bi bilo njegovo delovanje v

vinogradu Gospodovem prav bogato blagoslovljeno.

Radenci. Dnevni »Slovenec« se dobi v brezalkoholnih restavraciji A. Traun. Stane samo 1 Dinar številka. Segajte po tem našem odličnem slovenskem katoliškem dnevniku!

Laporje. Zopet imamo v naši fari eno stvar več. Na Videžu so ustanovili gasilno društvo. Predsednik mu je Karl Vehovar. Ob cesti pri občinskih lipah hočejo postaviti modern gasilni dom s pritisklinami, si nabaviti brizgalno in drugo potrebno. Pa starka kriza jim precej nagaja. Potrkati bo treba tudi na srez in banovino. Le korajžo, saj bo šlo! — Hudo se je ponesrečila Ana Pivec, posestnica v Laporju. Ko je peljala iz njive naložen voz pšenice, se je prevrnil in jo pokopal pod seboj. Na obupne klice so prihiteli ljudje, med prvimi oba Šiferja, in jo rešili. Zlomljeno ima desno roko v rami. Podobno si je pred tedni pri padcu z voza poškodovala rebro posestnica Žgajner iz iste vasi. — Na Zabljeku je bilo zadnje čase pokradeno pri dveh hišah, in sicer pri Koleču pet jurjev in pri Samecu nekaj manj. Tukaj je bil pomotoma po krivem obdolžen neki S. B., čigar nedolžnost in poštenost pa je že izpričana. — Šolarji na Križnem vrhu še bodo postali umetniki kot je videti. Sami so priredili igro. So se čisto dobro postavili. Pa še brez vstopnine je bilo. Pogumno naprej! — Zadnje čase so zopet bolj pogosto kratki nalivi z viharjem. Tudi oni torek se je kar naenkrat napravilo. Vmes je padala po nekaterih vaseh toča, ki pa, hvala Bogu, ni napravila znatne škode. Pač pa je večje nagnilo koruzo in nekemu posestniku na Zgornji Brežnici je podrlo ostrve. — Pravijo, da je ljudski glas božji glas. Ljudski glas pri nas pa pravi, da ni in ni prav, da nekateri skoraj kar v Adamovi česleki hodijo okrog. Ne mislimo morda na kake brezposelne popotnike, ampak na domačine. Že radi otrok in bližine hiše božje nujno prosimo za večjo obzirnost. Sicer so pa tudi tozadevni zakonski predpisi. — Kar sledi, je zelo važno. Vsi vemo, kako potrebno je, da človek kaj bere. Kdor nikdar ne vzame časnika v roko, ostane pač kljuc. Res pridno beremo in še tudi drugim posojamo »Gospodarja«, pa dobro je, če človek prečita kedaj tudi kak drug list, seveda katoliški. Zato opozarjamo prav vse, ki zmorete 2 Din žrtovati za dobro stvar, da

kva. Rojalisti so se neopazovano vtihotipili v zvonike in zvonili ob določen uri. Ko se je zvečerilo na krstni dan, je bila pariška cerkev Srca Jezusovega obdana od stotine pisanih električnih lučic, na pročelju cerkve je bila lučka pri lučki.

81 — rajnemu ruskomu carju podtaknjenih otrok.

Kakor znano, je bil ruski car kmalu po izbruhu boljševiške revolucije ustreljen v Jekaterinoslavu s celo družino vred. Rajnemu carju so statistično dokazano podtaknili od prevrata do danes 81 namišljenih otrok, ki so se izdajali

»Milostljivi gospod, psa se s tako podobnima imenoma, pri katerih je razloček le v enem samoglasniku, ne bosta mogla ločiti, če ju kdo pokliče.«

Padovka je odprla usta, ko je slišala, kako učeno Tim govori. Jaz pa sem dejal:

»Dragi Tim, to nič ne pomeni. Če pokličem Bims ali Bams, pritekel bo vedno le eden, in to je pudel; kajti dakel tako ali tako ne bo nikoli prišel.«

Kokoši imamo deset; devet kur in petelina. Vse so jارية. Toda znesla še nobena ni. Zaradi tega sem se posvetoval s Timom, ki je rekel:

»Milostljivi gospod, mislim, da so sami petelini; petelini pa ne neso.«

Najbrž je mislil, da mi bo s temi besedami razodel svoje skušnje v poljedelskih zadevah, toda odvrnil sem mu:

»Ne, Tim! Poje le eden, torej je le en sam petelin; kure namreč ne pojó.«

Tako sem ga nadkrilil; kajti da kure ne pojó, tega Tim ni vedel. Oh, kakšni kmetje in rejci kokoši smo!

Vprašal sem Matildo. Povedala mi je tisto, kar mi je rekla vselej, kadar nisem mogel sčakati kakšnega uspeha v svojem življenju:

»Moj Bog — le potrpite! Vse še pride!«

Končno sem povprašal Padovko. Tim je bil navzoč, ko sem govoril z njo. Povedal sem ji naše misli v tem naključju, nakar je odvrnila, med tem ko je lužo, ki jo je prej tja v en dan razlila po opločnicah v veži, pognala z brezovo metlo skozi odprta vrata, po drugi strani pa poskropila z njo s pečnicami pokrito steno ter Timovo in mojo obleko:

»Kakšna bedarija! Premraz je še, da bi nesle!«

Opomnil sem, kako neprijetno mi je, da je oskropila mojo obleko in da mi njene besede »kakšna bedarija« niso všeč, in sem strogo pristavil:

»Padovka, prosim vas, da mi svoje izraze poveste v malo lepši obliki.«